

KODUJAKIRJA

Maret peatoimetaja Anneli Aasmäe jagab kodu Lagedil elukaaslase, 8aastase tütre ning kassiga.

FOTO: RAUL MEE

KAIRI OJA
kaasautor

Endistes suvilapiirkondades võib kohata äärmusi - nii ultramoodsaid funk maju kui ka väikseid suvilaid. Nii mõnelegi meenuvad neid vaadates lapsepõlvesuved ning sügisesed mahlapressimised perega mõnes linnalähedases aianduskooperatiivis. Ning murtudsüdame te põõsad ja elulõngad suvilamajade ümbruses.

Unistus oma majast. Aastal 1969 loodi Rae val-

da Lagedi aleviku lähedale Pirita jõe äärde suvilakooperatiiv Atleet, kus hakati jagama krundite. "Aastal 1972 projekteeris isa saadud krundile ise suvila ja sai aasta hiljem ka ehitusloa. Järgneva kolme-nelja aastaga sai suvila valmis. Põhiliselt ehitas mu isa ise, abiks tema toona teismeline poeg ja plekksepaks õppinud äi. Suvila kasuliku pinna suurus oli 45,2 ruutmeetrit," meenutab Anneli Aasmäe oma maja saamise lugu.

Sealtpeale ehk alates aastast 1976 veetis nende pere kõik suved suvilas. "Jaanipäeva paiku, kui mu õpetajast emal algas pikk puhkus, pakisime linnas asjad ning kolisime suvilasse. Elasime seal augusti lõpuni ehtsat maaelu – piima tõin jalgrattaga lähedal asuvast talust, vett tassisime käsipumbaga kaevust, veevärki ega ka-

Minu kodu on selge näide sellest, et suvilast saab ümberehituse teel korraliku ja hubase elumaja.

Anneli Aasmäe, suvilamaja omanik